

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w III Wydziale Karnym w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Błaszczuk

przy udziale Protokolanta Anny Kuli, Marioli Piskorskiej

w obecności Prokuratora Małgorzaty Korby

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2015 r., 5 listopada 2015r., 10 grudnia 2015 r., 26 stycznia 2016 r., sprawy:

1. **M. Ż.**, syna T. i E. z domu P., urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 września 2014 roku w miejscowości L., przy Alei (...), w rejonie galerii handlowej (...), samochodem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), wspólnie i w porozumieniu z obywatelami (...) P. Ż., R. O. oraz obywatelami U. M. P. i G. F., przewoził towar niewspólnotowy w postaci 4239 paczek (84780 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny (...) bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks i w art. 86 § 3 kks, czym doprowadził do narażenia budżetu (...) na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2753 zł oraz narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 64 862 zł, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks w zbiegu z art. 91 § 4 kks w związku z art. 7 § 1 kks**

2. **P. Ż.** syna T. i E. z domu P., urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 września 2014 roku w miejscowości L., przy Alei (...), w rejonie galerii handlowej (...), samochodem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), wspólnie i w porozumieniu z obywatelami (...) M. Ż., R. O. oraz obywatelami U. M. P. i G. F., przewoził towar niewspólnotowy w postaci 4239 paczek (84780 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny (...) bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks i w art. 86 § 3 kks, czym doprowadził do narażenia budżetu (...) na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2753 zł oraz narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 64 862 zł, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks w zbiegu z art. 91 § 4 kks w związku z art. 7 § 1 kks**

3. **R. O.**, syna J. i J. z domu W., urodzonego (...) w L.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 września 2014 roku w miejscowości L., przy Alei (...), w rejonie galerii handlowej (...), samochodem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), wspólnie i w porozumieniu z obywatelami (...) M. Ż., P. Ż. oraz obywatelami U. M. P. i G. F., przewoził towar niewspólnotowy w postaci 4239 paczek (84780 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny (...) bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy pochodzący z

czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks i w art. 86 § 3 kks, czym doprowadził do narażenia budżetu(...) na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2753 zł oraz narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 64 862 zł, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks w zbiegu z art. 91 § 4 kks w związku z art. 7 § 1 kks.**

4. **M. P.** syna P. i O. z domu S., urodzonego (...) w miejscowości Ł., na terytorium U.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 września 2014 roku w miejscowości L., przy Alei (...), w rejonie galerii handlowej (...), samochodem marki(...) o numerze rejestracyjnym (...), wspólnie i w porozumieniu z T. Ż., R. O. oraz obywatelką U. G. F., przewoził towar niewspółnotowy w postaci 4239 paczek (84780 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny (...)bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks i w art. 86 § 3 kks, czym doprowadził do narażenia budżetu (...) na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2753 zł oraz narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 64 862 zł, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65§3 kks w zbiegu z art. 91 § 4 kks w związku z art. 7 § 1 kks**

5. **G. F.** córkę O. i I. z domu B., urodzoną (...) w miejscowości (...), na terytorium U.,

oskarżoną o to, że:

w dniu 1 września 2014 roku w miejscowości L., przy Alei (...), w rejonie galerii handlowej (...), samochodem marki (...)o numerze rejestracyjnym (...), wspólnie i w porozumieniu z obywatelami (...) M. Ż., P. Ż., R. O. oraz obywatelem U. M. P., przewoziła towar niewspółnotowy w postaci 4239 paczek (84780 szt.) papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny (...)bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks i w art. 86 § 3 kks, czym doprowadziła do narażenia budżetu (...)na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2753 zł oraz narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 64 862 zł, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks w zbiegu z art. 91 § 4 kks w związku z art. 7 § 1 kks.**

I. **Oskarżonych M. Ż., P. Ż., R. O., M. P., G. F.**, uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 3 kks w zbiegu z art. 91 § 4 kks w związku z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazuje oskarżonych **M. Ż., R. O., M. P.** na karę grzywny w wymiarze po 300 (trzysta) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych zaś oskarżonych **P. Ż. i G. F.** na karę grzywny w wymiarze po 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 30 § 2 i 6 kks i art. 31 § 6 kks orzeka wobec oskarżonych przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 4239 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/207/14 cz. II pod poz. 1-3 na k.94 akt sprawy;

III. na mocy art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 1 k.k.s. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonym okres zatrzymania w dniu 1 września 2014 r.;

IV. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 60/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2014 r. obywatele U. G. F. i M. P. przyjechali do Ś. pociągiem relacji K.-W.. Na stacji Ś. Miasto byli o godzinie 5:07. Tam czekali na nich R. O.-znajomy G. F. i jego koledzy M. Ż. i P. Ż.. Wszyscy trzej przyjechali na dworzec samochodem (...) nr rej. (...) należącym do R. O.. Na dworcu w Ś. G. F., M. P. oraz R. O. i towarzyszący mu bracia P. i M. Ż. umieścili w bagażniku pojazdu (...) kilka worków, w których znajdowały się papierosy różnych marek w ilości 4239 paczek bez polskich oznaczeń akcyzy wprowadzone na obszar celny (...)bez zgłoszenia do kontroli celnej i bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Następnie wszyscy wsiedli do samochodu i ruszyli do L.. Samochodem kierował M. Ż.. W L. na przy Al. (...) w rejonie galerii handlowej (...) zostali zatrzymani do kontroli przez funkcjonariusza Straży Granicznej P. W. i funkcjonariusza Straży Ochrony Kolei M. M. (1). Funkcjonariusze dokonali przeszukania pojazdu R. O. i ujawnili w bagażniku 4239 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy.

Oskarżeni przewożąc w/w papierosy narazili budżet Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2753 zł. zaś Skarb Państwa uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 64 862 zł.

Oskarżony M. Ż. ma wykształcenie podstawowe, jest kawalerem nieposiadającym nikogo na utrzymaniu. Podejmuje prace dorywcze, z których osiąga dochód miesięczny w wysokości około 1000 zł, nie posiada majątku. Był uprzednio pięciokrotnie karany, w tym ostatnio wyrokiem z dnia 22.05.2014 r. w sprawie IIK 126/14 tut. Sądu za podobne przestępstwo karno-skarbowe.

Oskarżony P. Ż. ma wykształcenie średnie, jest kawalerem nieposiadającym nikogo na utrzymaniu. Podejmuje prace dorywcze z których osiąga dochód miesięczny w wysokości około 1000-1500 zł, nie posiada majątku. Nie był uprzednio karany.

Oskarżony R. O. ma wykształcenie podstawowe, jest kawalerem posiadającym na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci. Prowadzi działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód w wysokości około 1000 zł miesięcznie. Jest współwłaścicielem marki samochodu marki (...) z 1999 r. Był uprzednio pięciokrotnie karany, w tym w tym wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28.01.2013 r. w sprawie IXK 71/12 za podobne przestępstwo karno-skarbowe.

Oskarżony M. P. ma obywatelstwo U., posiada wykształcenie średnie, jest żonaty, ma na utrzymaniu żonę i małoletnie dziecko. Utrzymuje się z prowadzenia własnego gospodarstwa rolnego o powierzchni ok. 30 arów, osiąga z tego tytułu dochód w wysokości około 500 zł miesięcznie, nie posiada innego majątku. Był uprzednio raz karany wyrokiem tut. Sądu w sprawie IIK 764/12 za podobne przestępstwo karno-skarbowe.

Oskarżona G. F. ma obywatelstwo U., posiada wykształcenie wyższe, jest mężatką mającą na utrzymaniu męża oraz dwoje pełnoletnich dzieci. Prowadzi działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód w wysokości około 750 zł miesięcznie, nie posiada majątku. Nie była dotychczas karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: zeznań świadków P. W. (k.97,318), M. M. (1) (k.355v), częściowo wyjaśnień oskarżonych M. Ż. (k.56-58,183-185,316v), R. O. (k.67-69,173-176,317), P. Ż. (k.78- 80,179-181,317), M. P. (k.84-86,318), G. F. (k.92- 93,316,318), nadto w oparciu o dowody niosobowe takie jak: protokół przeszukania samochodu (k.4-8), protokoły zatrzymania osób (k.9-11,15-17,22-24,30-33), kserokopia dowodu rejestracyjnego (k.14), kserokopie dowodów osobistych(k.20-21,26-27), kserokopię paszportów (k.34-35,40-41), protokoły przeszukania pomieszczeń (k.42-43,44-47), wyliczenie należności (k.48), protokoły zatrzymania rzeczy (k.49-53,60-64,71-75), protokół oględzin rzeczy (k.95-96), informacje z KRK (k.364-366,367,368,370,373-374.), dane osobo poznawcze (k.189,190,191,192,193), protokoły oględzin telefonów i karty sim(k.121-162), informacja z Komendy Głównej Straży Granicznej (k.335-346), pismo z (...) (k.348) oraz dowody niosobowe, w tym wyroki znajdujące się w dołączonych aktach spraw IXK 71/12 SR Lublin –Zachód w lublinie, IIK764/14 i IIK 126/14 tut. Sądu.

Oskarżony **M. Ż.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że w godzinach rannych około 5.00 w dniu 01.09.2014 r. do R. O. zadzwoniła jego znajoma z U. i prosiła, by ją podwieźć ze Ś. do L.. Wraz z bratem pojechali razem z R. O. do Ś.. On kierował samochodem (...) należącym do R. O., na dworcu PKP w Ś. czekała na nich ta U., przy niej leżały jakieś torby i worki. Pomogli jej spakować bagaż do samochodu, nie wiedział co było w środku. Ruszyli do L., w pewnym momencie dosiadł się do nich jeszcze jeden U., te osoby widział pierwszy raz w życiu, w rejonie Galerii (...) w L. zostali zatrzymani. Oskarżony stwierdził, że nie wiedział, że wieźli papierosy, nie wie czy ci U., których wieźli znali się (k.185). Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w toku dochodzenia i sprostował, że ci obywatele U. sami wrzucili torby do samochodu, oni nawet nie wysiadali z samochodu i od razu odjechali. Jak podjechali na dworzec, to ci państwo stali razem i mieli jakieś torby czy walizki gdy podjechał pod nich oni to szybko wrzucili do bagażnika, który sobie otworzyli sami, nikt im nie mówi co mają robić. Ci państwo rozmawiali ze sobą. Stwierdził, że wcześniej wyjaśniał częściowo odmiennie gdyż bał się, że będzie ukarany (k.316v).

Oskarżony **P. Ż.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że w dniu 01.09.2014 r. w godzinach rannych do R. O. zadzwoniła jego znajoma z U.. R. zapytał ich, czy pojedą z nim do Ś. po tą znajomą, która poprosiła o podwiezienie do L.. Pojechali razem samochodem (...) i w Ś. na dworcu PKP czekała ta U., miała przy sobie kilka toreb i worków, on i jego brat M. pomagali jej wrzucić te pakunki do samochodu. Gdy wsiedli do samochodu podszedł do nich jakiś mężczyzna, który mówił trochę po polsku a trochę po u.zapytał, czy i jego mogą podwieźć do L.. R. zgodził się i ruszyli do L., kierował M. Ż.. Na wysokości Galerii (...) na ul. (...) zostali zatrzymani przez Straż Graniczną i Straż Ochrony Kolei, funkcjonariusze w bagażniku ujawnili w torbach i workach ukraińskie papierosy, do tego czasu nie wiedział o tym, że wiozą papierosy. Dodał, że według niego ci U., którzy z nimi jechali nie znali się, nie odzywali się do siebie (k.78-81,179-181). Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w toku dochodzenia za wyjątkiem końcowego stwierdzenia, sprostował, iż ten U. i U. znali się, tak mu się wydaje, gdyż mieszkają niedaleko siebie na wsi. Odpowiadając na pytania dodał, że gdy podjechali na dworzec było ciemno na dworze, kiedy wyszła ta pani spod torów miała ze sobą torby, ten pan był razem z nią, oni nie wysiadali z samochodu, stwierdził, że nie umie wyjaśnić dlaczego wcześniej powiedział, że obaj z bratem pomagali tej kobiecie wrzucić pakunki do samochodu, nie wie dlaczego poprzednio wyjaśniał częściowo odmiennie (k.317).

Oskarżony **R. O.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że w dniu 1 września 2014 r. około 4.30 kiedy przebywał u znajomych braci M. i P. Ż. zadzwoniła do niego jego znajoma G. F. z prośbą, aby wyjechał po nią do Ś., gdyż ma wykupiony bilet tylko do Ś.. Postanowił jej pomóc, koledzy pojechali razem z nim. W Ś. na dworcu byli ok. 530 i spotkali tam G. F., z którą był jakiś mężczyzna, mieli przy sobie kilka toreb i worków, nie wiedział wówczas, co było wewnątrz. G. F. i towarzyszący jej mężczyzna poprosili, by ich podwieźli do L. na ul. (...), następnie włożyli torby do bagażnika samochodu i ruszyli do L.. G. F. podczas jazdy nie mówiła co znajduje się w torbach i workach, które miała ze sobą. Dodał, że do momentu ujawnienia papierosów przez funkcjonariuszy Straży Granicznej nie miał świadomości co znajduje się w tych torbach i workach w jego samochodzie (k.173-176). Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w toku dochodzenia i odpowiadając na pytania dodał, że oskarżoną G. F. zna od kilkunastu lat, nie zna M. P., oskarżona nie mówiła mu dlaczego ma udać się na ul. (...), to nie był pierwszy raz, kiedy podwoził G. F., ona przyjeżdżała pociągami do L., nie wie dlaczego akurat wtedy przyjechała do Ś., na dworcu w Ś. najpierw podeszła do nich sama oskarżona, potem poszła po bagaże i wróciła już z oskarżonym P.. Bagaże do samochodu pakowali oskarżeni G. F. i M. P., nie było widać co jest w tych workach i torbach (k.317v).

Oskarżony **M. P.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego odmówił złożenia wyjaśnień (k.84-86). Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że do czasu tej sprawy nie znał się z oskarżoną G. F. a odległość między ich miejscowościami to ok. 50-60 km. (k.316,318).

Oskarżona **G. F.** nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego wyjaśniła, że przyjechał do Polski pociągiem przekraczając granice w D., wysiadła w Ś., gdzie

przyjechał po nią R. O., którego zna ok. 8 lat, dzień wcześniej zadzwoniła do niego informując, że przyjeżdża do Polski, aby ją odebrał z dworca PKP, umówili się, że wysiądzie w Ś., do Polski przyjechała po to, by zrobić zakupy. Gdy wjeżdżała do Ś. zauważyła jak z wcześniejszego wagonu ktoś wyrzucał worki, prawdopodobnie z papierosami, gdy wysiadła z pociągu na peronie czekał na nią R. O., w samochodzie czekało o jeszcze dwóch Polaków, których widziała pierwszy raz. Gdy pociąg odjechał tych dwóch mężczyzn, którzy byli z R. O., włożyła kilka wyrzuconych z pociągu worków do bagażnika samochodu, ten drugi zatrzymany z nimi U. też jechał z nią tym pociągiem i pytał R., czy może się z nim zabrać, na co R. się zgodził. Stwierdziła, że jeden z tych mężczyzn, którzy wkładali papierosy do bagażnika mówił, że ma dzisiaj bardzo duże szczęście, gdyż znaleźli te papierosy (k.92-93). Przesłuchiwana na rozprawie oskarżona potwierdziła swoje wyjaśnienia złożone w toku dochodzenia i dodała, że nie знаła się z oskarżonym M. P., ich miejscowości na U. dzieli odległość 50-60 km. (k.316,318).

Wyjaśnieniom oskarżonych Sąd dał wiarę częściowo. Co do wyjaśnień R. O., P. Ż. i M. Ż. Sąd dał wiarę ich wyjaśnieniom co do faktu ich wspólnego przebywania w godzinach wczesnorannych u w dniu 01.09.2014 r. w mieszkaniu braci Ż. , wyjazdu na dworzec PKP Ś. po G. F., co do tego, iż umieszczali w bagażniku pojazdu worki, w których były papierosy, przejazdu samochodem do L. wspólnie z G. F. i M. P., jak również co do przebiegu kontroli pojazdu i ich zatrzymania na Al. (...) w L.. Wiarygodne są także ich wyjaśnienia w części, w której twierdzili, iż M. P. i G. F. znali się. Z kolie wyjaśnieniom G. F. i M. P. Sąd dał wiarę w tym zakresie, w jakim podawali fakty związane z odległością między miejscowościami, w których zamieszkują na U., i G. F. także w części, w jakiej potwierdziła fakt przyjazdu pociągiem relacji K. -W. w dniu 01.09.2014 r., odebrania jej przez R. O., faktu przebywania w jego samochodzie dwóch Polaków, umieszczenia przez nich w bagażniku worków z papierosami i przyjazdu do L. wspólnie z M. P., jak również przebiegu zatrzymania i kontroli pojazdu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych korelują z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, są zgodne z relacją funkcjonariuszy policji, częściowo także korespondują ze sobą. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych R. O. i P. oraz M. Ż. co do znajomości G. F. i M. P. bowiem w tym zakresie ich relacja choć częściowo wewnętrznie sprzeczna (początkowo bowiem P. Ż. twierdził, że ci obywatele U. nie znali się zaś M. Ż. wyjaśniał, że nie wie czy się znali) ostatecznie znajduje potwierdzenie także w dowodach nieosobowych tj. pośrednio wydruku z bazy danych Komendy Głównej Straży Granicznej w W., z którego wynika, iż G. F. i M. P. wielokrotnie podróżowali w tym samym czasie tym samym pociągiem relacji K.-W. a ponadto wynika wprost z dokumentów zawartych w aktach sprawy II K764/14 tut. Sądu, która toczyła się przeciwko oskarżonemu M. P.. Stąd też w tym zakresie niewiarygodne okazały się wyjaśnienia oskarżonych M. P. i G.f.. W wyjaśnieniach oskarżonych M. Ż. i P. Ż. pojawiła się także kolejna wewnętrzna sprzeczność a mianowicie co do faktu wyjścia z pojazdu i pakowania worków do bagażnika. W toku dochodzenia obaj oskarżeni stwierdzili, że wspólnie z G. F. wkładali worki do bagażnika, na rozprawie wycofali się z tych wyjaśnień twierdząc, iż worki te umieszczali w bagażniku G. F. i M. P.. Nie potrafili jednak tej sprzeczności logicznie i przekonująco wyjaśnić. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonych, również G. F. i R. O. w tym zakresie oceniane kompleksowo uzasadniają przyjęcie, iż wszyscy oskarżeni brali udział w pakowaniu worków do bagażnika a ich zmienne stanowiska w tym zakresie stanowią jedynie wyraz przyjętej przez nich linii obrony, dążenie do zminimalizowani własnej odpowiedzialności. Niewiarygodne są w ocenie Sądu wyjaśnienia wszystkich oskarżonych w części w jakiej zaprzeczają jakoby mieli świadomość, iż w workach znajdują się papierosy z przemytu i w jakiej nie przyznają się do działania wspólnie i w porozumieniu negując swoje sprawstwo. Całokształt materiału zgromadzonego w sprawie, w tym dowody nieosobowe, wyroki zawarte w aktach dołączonych spraw toczących się przeciwko oskarżonym R. O., M. P. i M. Ż., zeznania przesłuchanych w sprawie świadków uzasadniają przyjęcie, iż każdy z oskarżonych miał pełną świadomość tego w jakim procederze bierze udział, co znajduje się w workach wspólnie pakowanych do bagażnika samochodu. Oskarżeni R. O., M. P. i M. Ż. byli już uprzednio karani z podobne przestępstwa karno-skarbowe, w przypadku M. Ż. i M. P. podobne były okoliczności czynu, za które zostali uprzednio skazani i to w niewielkiej odległości czasowej. Jak ustalono oskarżeni M. P. i G. F. znali się, G. F. znała też R. O., który również uprzednio był skazany za czyn z art. 65 § 3 kks. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków wynika, iż z racji czynności związanych z ujawnianiem osób związanych z przemytem papierosów przewożonych pociągiem relacji K. - W. już uprzednio znany był Straży Granicznej pojazd, którym poruszał się R. O., także osoba M. Ż.. Te wszystkie fakty oceniane w korelacji ze sobą dają podstawy do uznania, iż wszyscy oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu przewozili przedmiotowym pojazdem ujawnione podczas ich zatrzymania papierosy pochodzące z przemytu i mieli pełną świadomość co do rodzaju i pochodzenia towaru

jaki przewożą. Ich wyjaśnienia w tym zakresie stanowią wyłącznie wyraz przyjętej linii obrony, próbę przerwania odpowiedzialności na współoskarżonych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. W. i M. M. (1) bowiem w pełni ze sobą korespondują, są spójne, nie zawierają sprzeczności. Powołani świadkowie szczegółowo i zgodnie opisali przebieg czynności służbowych podjętych wobec oskarżonych w dniu 01.09.2014 r. Z ich zeznań potwierdzonych protokołem przeszukania pojazdu wynika jednoznacznie, iż w bagażniku samochodu oskarżonego R. O. znajdowały się przedmiotowe papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy. W dniu zatrzymania świadkowie prowadzili działania ukierunkowane na zatrzymywanie osób zaangażowanych w dystrybucję papierosów pochodzących z przemytu w pociągu międzynarodowym relacji K. –W.. Pojazd R. O. oraz kierowca pojazdu M. Ż. był znany funkcjonariuszowi Straży Granicznej z racji uprzednio podejmowanych działań służbowych związanych z przemytem papierosów.

Czyniąc ustalenia faktyczne Sąd oparł się także na wymienionych wyżej dowodach nieosobowych, sporządzonych przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji, brak było bowiem podstaw do kwestionowania ich prawdziwości i autentyczności.

Przystępując do kwalifikacji prawnej czynu Sąd zważył, co następuje:

Dokonując subsumcji należy dostrzec, iż czyn oskarżonych wypełnia jednocześnie znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks i wykroczenia skarbowego z art. 91 § 4 kks.

Czynu z art. 65 § 3 kks dopuszcza się ten kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, a kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości.

Zaś czyn z art. 91 § 4 kks popełnia ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 § 1, lub pomaga w jego zbyciu albo ten towar przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu, jeżeli kwota należności celnej nie przekracza ustawowego progu.

Zgodnie z treścią art. 53 § 14 kks mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Zaś art. 53 § 3 kks stanowi, że wykroczenie skarbowe jest to czyn zabroniony przez kodeks pod groźbą kary grzywny określonej kwotowo, jeżeli kwota uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo wartość przedmiotu czynu nie przekracza pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. Wykroczeniem skarbowym jest także inny czyn zabroniony, jeżeli kodeks tak stanowi. Zgodnie z art. 53 § 4 kks minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314).

W 2014 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1 680 zł co wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 września 2013 r. (Dziennik Ustaw Dz.U. 2013 poz. 1074)

Jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu, przypisuje się tylko jedno przestępstwo skarbowe lub tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów (art. 7 § 1 kks).

Oskarżeni przewozili samochodem papierosy różnych marek w ilości 4239 paczek bez polskich oznaczeń akcyzy wprowadzone na obszar celny (...) bez zgłoszenia do kontroli celnej i bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Obowiązek oznaczenia papierosów importowanych polskimi znakami skarbowymi akcyzy wynika z ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (tekst jednolity Dz.U.2014.752).

Wysokość narażonego w ten sposób na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 64.862 złote. Czyny oskarżonych wypełniły tym samym dyspozycję art. 65 § 3 kks

Oskarżeni przewozili papierosy wprowadzone na polski obszar celny bez zgłoszenia ich do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozu narażając budżet (...)na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2753 zł.

Czyn oskarżonych wypełnił zatem również dyspozycję art. 91§ 4 k.k.s. tj. wykroczenia skarbowego.

Wskazane przestępstwo skarbowe i wykroczenie skarbowe w ocenie Sądu pozostają w tzw. kumulatywnej kwalifikacji prawnej – zachodzi niepomijalny zbieg przepisów ustawy. Zachowanie oskarżonych było bowiem wymierzone przeciwko różnym dobrom fiskalnym - podatkowym (art. 65§3 k.k.s.) oraz celnym (art. 91§4 k.k.s.). Zachodziła przy tym jedność czasu i miejsca w karalnym zachowaniu oskarżonych.

Przystępując do wymiaru kary i innych rozstrzygnięć w sprawie Sąd zważył, co następuje:

Czyn przypisany oskarżonym cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości o czym świadczy waga naruszonych przez nich obowiązków, wysokość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego, fakt skierowania zamachu przeciwko różnym dobrom chronionym na gruncie kks., działanie w zamiarze bezpośrednim. Sąd wziął pod uwagę także dotychczasową niekaralność G. F. i P. Ż., fakt uprzedniej karalności pozostałych trzech oskarżonych, w tym karalność za podobne przestępstwo karno –skarbowe.

Mając na uwadze, iż zarzucany oskarżonym czyn z art. 65 § 3 kks zagrożony jest karą grzywny do 720 stawek dziennych, stosownie do treści art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks uwzględniając powyższe okoliczności, stopień winy i społecznej szkodliwości czynu Sąd wymierzył oskarżonym karę grzywny w wysokości od 250 do 300 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 zł. Zróżnicowany wymiar stawek dziennych tj. wyższy wobec oskarżonych M. P., R. O. i M. Ż. wynika z faktu, iż ci oskarżeni byli uprzednio karani, w tym z podobne przestępstwo karno-skarbowe.

Zdaniem Sądu orzeczone wobec oskarżonych kary grzywny są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględniają przy tym cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych, przy ustalaniu wysokości stawki dziennej grzywny uwzględniono sytuację materialną i rodzinną oskarżonych.

Na podstawie art. 30 § 2 i 6 kks i art. 31 § 6 kks orzeczono przepadek zabezpieczonych w sprawie papierosów różnych marek.

Na mocy art. 63 § 1 kk w zw. z art. 20 § 1 kks na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonym okres zatrzymania w dniu 1 września 2014 r.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. Niewątpliwie zasądzenie od oskarżonych kosztów sądowych byłoby dla nich zbyt uciążliwe zważywszy na wysokość wymierzonych kar grzywny, ich sytuację majątkową i rodzinną.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.